

2005-05-21 (Alvar Svensson) - Den Helige Ande leder oss i sanningen

Text Joh 16: 5-15 ”Nu går jag till honom som har sänt mig, och ingen av er frågar mig: Vart går du? 6Men eftersom jag har sagt er detta, är era hjärtan fyllda av sorg. 7Men jag säger er sanningen: Det är bäst för er att jag går bort. Ty om jag inte går bort, kommer inte Hjälparen till er. Men när jag går bort, skall jag sända honom till er. 8Och när han kommer, skall han överbevisa världen om synd och rättfärdighet och dom: 9om synd, ty de tror inte på mig, 10om rättfärdighet, ty jag går till Fadern och ni ser mig inte längre, 11om dom, ty denna världens furste är dömd. 12Jag har ännu mycket att säga er, men ni kan inte bära det nu. 13Men när han kommer, sanningens Ande, då skall han föra er in i hela sanningen. Ty han skall inte tala av sig själv, utan allt det han hör skall han tala, och han skall förkunna för er vad som kommer att ske. 14Han skall förhärliga mig, ty av det som är mitt skall han ta och förkunna för er. 15Allt vad Fadern har är mitt. Därför sade jag att han skall ta av det som är mitt och förkunna för er.”

Bön: Jag tackar dig Herre, du var vred på mig, men din vrede har upphört och du tröstar mig. Se, Gud är min frälsning, jag är trygg och fruktar inte, ty Herren, Herren är min starkhet och min lovsång. Han har blivit min frälsning” Amen

Den helige Ande leder oss i sanningen

Den svenska skolan ska vara objektiv, heter det. Den ska bara undervisa i det som är vetenskapligt fastställt, den ska vara värderingsfri, det betyder att den ska inte påverka våra barn och ungdomar i någon viss riktning, den överlämnar åt barnen att själva ta ställning till vad som kan vara rimligt. Därför menar man, att man inte kan ha kristendomsundervisning, utan den kristna religionen måste ställa in sig bland alla andra religioner under ämnet religionsundervisning.

Vidare menar man att ingen kan säga: ”detta är sant”, när det gäller frågor om tron. Därför låter det lite underligt när vi i katekesundervisningen efter förklaringarna till trosartiklarna säger: ”det är visst och sant”. Det säger vi efter den första artikeln om skapelsen t ex. och vi hör det i predikan på söndagen. På måndagen lär vi oss i skolan att det finns ingen skapare, endast en ofantlig utveckling . Konfirmanden blir naturligtvis förvirrad, och tror att pastorn inte vågar lämna riktiga uppgifter. Han vill göra reklam för sin Gud och upphöja honom till skapare när det i själva verket är så att tiden är skaparen. Risker finns ju att pastorns kyrka blir tom och han står där ensam och läser: jag tror på Gud Fader...”

Vad är då sant?

Kan vi veta det? Hur ska vi få reda på det? Vem ska jag lita på?

Vi ska bara lita på den som är trovärdig! Det finns bara en som kan undervisa om hur skapelsen gick till, det är han som gjorde det. Skaparen själv kan tala om för oss hur det gick till, avsikten med skapelsen, med våra liv, om döden och om evigheten. För att komma dit behövs den Helige Ande. Vi kan inte av oss själva ta oss dit, eller komma fram dit. Den sanningen är inte en uträkning som vi gjort med datorns hjälp. Inte genom att stirra ut i rymden, eller stanna vid vitsipporna i backen, eller lyssna till den lilla grönsångaren, eller lärkan.

Idag talar vi om att den Helige Ande leder oss i sanningen. Den helige Ande överbevisar med sin kraft, ger tro och insikt om det osynliga. Därför händer det fortfarande, att en ung konfirmand i det mest sekulariserade landet i världen, knäpper sina händer och ber till den osynlige Guden. Ber om hjälp för mamma och pappa, syskon och skola, kompisar och vänner.

Ber om hjälp mot frestelser till synd och olydnad mot Gud och föräldrar. Den helige Ande ger denna tro på böns kraft.

Därför händer det också idag att unga människor, som fått tron i dopet, att de tackar Gud för att de får vara tillsammans i grupp och få undervisning och hjälp i tron. Gläder sig över att få höra vad som kan hjälpa i livet och i döden. Om vissheten inför det osäkra och korta liv vi lever här i världen. Kanske till och med gläder sig över en kyrka som inte flummar iväg utan vågar säga: ”detta ska du tro, detta är sant”! Den kristna kyrkan har tiderna igenom kunnat säga vad som är sant och vad som är falskt.

Den helige Ande leder in i hela sanningen. Hur går det till? Jo, genom att leda in i Guds ord, de heliga Skrifterna. Det finns ingen annan sanning för oss människor när det gäller vårt förhållande till Gud och den frälsning han har berett för alla folk. I förklaringen till tredje trosartikeln har Luther lärt oss: ”Jag tror att jag inte av mitt eget förnuft eller kraft kan komma till min Herre Jesus eller tro på honom utan att det den helige Ande har kallat mig med evangelium, helgat och upplyst mig med sina gåvor, ... på samma sätt kallar församling och upplyser han hela den kristna kyrkan på jorden och bevarar henne i den enda rätta tron i Jesus Kristus..”

Kyrkans grund är sanningen, apostlarnas och profeternas ord och undervisning, där Jesus Kristus är hörnstenen. När han nu leder in i sanningen gör han det med hjälp av tre absolut grundläggande sanningar. Den helige Ande ska förkunna sanningen om synd, rättfärdighet och dom. Vi talar ibland om den naturliga gudskunskapen, vi menar att varje människa har en viss uppfattning om Gud. Varje människa har ett samvete som påminner henne om vad som är rätt eller fel. Det gör att människor anser sig ha ganska god kunskap om vad som är synd. Men det är endast den helige Ande som kan ge hela kunskapen om synd. När den helige Ande undervisar om synd talar han om otron. Det är inte alltid vi tänker oss det. Utan vi tänker på brott mot femte, sjätte och sjunde budet som svår synd.

Otron är rot och orsak till all synd. När ormen talade med Eva i Edens trädgård, sade han: ”Skulle Gud ha sagt?” Med det vill han liksom säga: ”Prova på att gå utanför och sträck dig utöver vad Gud sagt, det finns andra sanningar, det finns högre och visare tillstånd än lydning för Gud och hans bud”! När Adam och Eva trodde något annat än Guds goda ord och råd, då var synden redan ett faktum. Människan lämnade därmed den plattform som utgjorde tillit och förtröstan till en god Gud. Vi ser inte alltid otron som en stor och svår synd. Det finns t o m de som anser att det är fint att säga: ”ingen kan veta vad som är absolut sant!” Det är fint att vara tveksam till vad Gud säger i sitt ord, ginst att vara skeptiker, det är fint att säga: ”jag vill något mer, jag vill sträcka mig högre än till det enkla budskapet i Bibeln. Jag vill tränga djupare in i tankevärlden för att där finna det som är betydligt mer värdefullt än Bibelns budskap”! ”Om synd ty de tro inte på mig”, säger Jesus och fortsätter:

”Om rättfärdighet ty jag går till Fadern.” På samma sätt som människan naturligt har en uppfattning om synd, har hon en uppfattning om rättfärdigheten. Människans egen rättfärdighet som vi kallar fariseisk. Den fariseiska rättfärdigheten går ut på att göra sitt absolut bästa för att nå ett rättfärdigt tillstånd. Ett tillstånd där man kan möta en helig Gud och ha hans vänskap. Men den håller inte inför Gud. ”Jag säger er att om er rättfärdighet inte går långt utöver de skriftlärdas och fariseernas, skall ni inte komma in i himmelriket” (Matt 5:20).

När fångvaktaren frågade om vad han skulle göra för att bli frälst, svarade Paulus: ”Tro på Herren Jesus...” .

”Jag tror att han har återlöst, förvärvat och vunnit mig förlorade och fördömda människa från alla mina synder, inte med guld eller silver utan med sitt heliga , dyrbara blod och oskyldiga pina och död.” Det är hela sanningen om vår rättfärdiggörelse och hur människan förklaras rättfärdig inför Gud.

Jesus säger: Om dom ty denna världens furste är dömd. Med sitt fullkomliga försoningsverk har Kristus dömt denna världens furste dvs djävulen till en evig dom. Även om det många gånger kan synas som om djävulen har oinskränkt makt ska vi veta att han är dömd. Han verkar under en evig dom. Han vet att han inte har lång tid kvar, därför koncentrerar han sig oerhört och gör allt han kan för att slakta stjäla och förgöra. Därför vill han så ut tvivel och just otro ibland människor. I Uppenbarelseboken kan vi läsa om hur han är bunden med en kedja, med domens kedja. Där evangelium om syndernas förlåtelse förkunnas, där har inte djävulen någon makt där är hans makt bruten. Aposteln vänder sig mot själva döden och säger: ”Du död var är din seger, Du död var är din udd”.

Den helige Ande ska ta av det som är Jesu Kristi egendom, det vill säga, hans seger för oss. Helt följdriktigt säger Jesus därför! ”Amen, amen säger jag er: Den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv och kommer inte under domen utan har övergått från döden till livet” (Joh 5:24). Den helige Ande ska leda sin kyrka in i hela sanningen, han undanhåller ingen från den sanning som är så grundläggande för kyrkans existens. Därför är det så viktigt att vi inte lämnar Guds ord och tar promenader i den egna fantasins värld när vi ska förkunna Guds ord för människor. Att inte kyrkan blir en bricka i det spel som denna världens furste spelar med arma människors själar. Kyrkan ska förkunna den sanning som är evig, om hon inte gör det är hon en fallen kyrka som lyder en dömd herre och slutet blir detsamma som sin herres.

Nu har vi fått ett väldigt löfte av vår Herre idag. Kristus har lovat att den helige Ande ska föra oss in i den sanning som har sitt ursprung i Gud själv. Han vill leda oss i den underbara värld där Gud själv talar till oss och leder oss i sanningen. Den ligger färdig åt oss i de heliga Skrifterna, vi behöver inte leva i ovisshet om vad som är sant eller rätt om synd om rättfärdighet och om dom. Det glada budskapet till oss syndare är att Gud har sänt sin Son i vårt ställe. Att tro på honom är att ta till sig vad han har gjort och säga som Paulus: ”Jag vet på vem jag tror”! Ledd av den Helige Ande till evig frihet och salighet. O Hjälp oss käre Gud! **Amen**